

başyazı...

Ölüm, Baskı, Yıkım, Savaş = “İleri Demokrasi”...

Taylan Özgür YILDIRIM

Bilgisayar Mühendisi
EMO Ankara Şubesi 21. Dönem Yönetim Kurulu Sayman Üyesi
yildirimtaylan@gmail.com

“İleri Demokrasi” ilerliyor; bilimden, akıldan, insandan yana hiçbir ilerici sese tahammül edemeden...

“İleri Demokrasi” büyüyor; işçi ölümleriyle, yaşam alanlarımızın talanıyla, eğitim sistemimizin gerici piyasacı dönüşümüyle...

“İleri demokrasi” diktasını ilân ediyor; baskılarla, tutuklamalarla, saldırılarla, savaş çığırkanlıklarıyla...

Ve bu “Durmak yok yola devam!”, tek yol “İleri Demokrasi” sürecinde ilerlemeyen tek şey: Demokrasi...

Gün geçmiyor ki gerici piyasacı dönüşüm adına bir yönetmelik kararname yasa çıkmasın. 4+4+4 eğitim yasasıyla parasız, bilimsel, lâik eğitim anlayışına son veren, çocuk gelinliğin, işçiliğin önünü açan ve dindar neslin tohumlarını eken iktidar, bu kez de odaların görüşlerini hiçe sayarak oluşturduğu Afet yasasıyla doğal, kültürel zenginliklerimizi piyasaya terk etmeye, bizlerin en temel hakkı olan barınma hakkımızı elimizden almaya kararlı görünmektedir. “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun” adıyla çıkarılan yasayla kentsel dönüşüme yeni bir boyut kazandırılarak, yaşam alanlarımızın devlet tarafından talanının önü açılmıştır. Artık devlet istediği bölgeyi, öncesinde SİT alanı olarak belirlenmiş alanlarda da dâhil olmak üzere, afet riski olduğu gerekçesiyle “devletleştirilme” yetkisine sahiptir.

Ve yine sendikaların ve meslek örgütlerinin uyarıları dikkate alınmadan hazırlanan “İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı”, mevcut iktidar döneminde katbekat artan iş kazaları, işçi ölümleri ve meslek hastalıkları görmezden gelinerek yasalaşmıştır. Yasa, çalışan sağlık ve güvenliği hizmetlerinin 50 ve daha az işçi çalışan işyerlerini ve kamu çalışanlarını kapsaması dışında, çalışanların ve toplumun sağlık ve güvenliğini merkeze koyan bir anlayıştan oldukça uzaktır.

Yaşamlarımıza, yaşam alanlarımıza yapılan müdahale, kadın bedenine kadar uzanmıştır. Kadınların doğuracağı çocuk sayılarını belirleyen devlet, şimdi de doğum yöntemlerini denetim altına almak gayreti içerisinde. Kürtajın yasaklanması için yasal çalışma

başlatılmış, sezaryenle doğumun önüne engellemeler getirilmiştir. İktidar, kürtajı 34 yurttaşımızın katledildiği Uludere ile eş tutacak, kadın bedeni üzerinde dahi söz söyleme hakkını kendinde görece kadar pervasızlaşmıştır. Her ne kadar, bu saldırı kadın hareketinin yoğun mücadelesiyle geri püskürtülmüş olsa da, mevcut iktidarın kadına ve kadının toplumdaki konumlanışına dair bakışı hepimizce malumdur.

Kürtaj tartışmalarının ve buna dair tepkilerin yoğunlaştığı günlerde, 305 THY işçisi iş yavaşlattıkları gerekçesiyle işten çıkartılmış ve hava işkoluna grev yasağı getirilmiştir. Özel sektörde dahi eşine az rastlanır bu işçi kıyımı, iktidarın “devleti özel sektör gibi çalıştırmak” iddiasını gerçekleştirme gayretinin önemli bir göstergesidir. Avrupa ülkelerinde hava işkolunda sıklıkla yaşanan ve kamuoyu nezdinde doğal hak talepleri olarak karşılanan grevler, ülkemizde toplu işten çıkartmalarla sonuçlanmakta, yetmezmiş gibi “kamuyu zarara uğratma” gibi anlamsız gerekçelerle yasaklanabilmektedir.

Sendika düşmanlığı hemen yanı başımızda, kentimizde de kendini göstermektedir. Deri işkolunda çalışan TOGO işçileri sendikalaştıkları için işten çıkartılmış, 2 aydan fazla bir süredir fabrika ve mağaza önlerinde mücadelelerini sürdürmektedir. 2-3 TOGO marka ayakkabı fiyatına çalıştırılan işçilerin hak talepleri işveren tarafından görmezden gelinmektedir. TOGO işçilerini direnişlerinde yalnız bırakmamak hepimizin insani sorumluluğudur. Bu kapsamda şubemizde TOGO işçilerinin mücadelesine destek ziyaretlerinde bulunmuş ve üyelerimizin maddi desteğini TOGO işçilerine taşımak için şubemiz bünyesinde bir dayanışma kumbarası oluşturulmuştur.

Emekçi ve kadın düşmanlığında birinciliği kimseye kaptırmayan iktidar, uluslararası politikada da oldukça “başarılı” bir noktaya gelmiştir. Öncesinde dış politikada “sıfır sorun” söylemleri hâkimken, artık sınırımızda sorunlu olmadığımız ülke kalmamıştır. “Büyük Ortadoğu Projesi”nin eş başkanı ve ABD’nin müttefiki söylemleriyle Ortadoğu’da emperyal bir güç olmaya heves eden iktidar, ülke içerisinde olduğu gibi ülkemiz dışında da halklar arasında kin ve düşmanlığı körükleyen bir yaklaşım içerisinde. “Suriye’nin

Dostları” adı altında bir araya gelmiş emperyalist güçler, Suriye’deki iç savaş sürecini Arap coğrafyasında yaşanan “Arap Baharı”na benzer biçimde kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmek niyetinde görünmektedir. Ülkemize de onların sözcülüğü ve gözcülüğü kapsamında, dost-kardeş Suriye halklarıyla savaşmak görevi biçilmektedir.

İktidar bu görevi memnuniyetle kabul etmiş ve gereğini yapmaya başlamıştır. Suriye konusunda farklı görüş ifade edenler, “savaş istemiyoruz, halklar kardeştir” diyenler, emperyalist odakların ülkeye müdahalesinin Suriye’ye barış getirmesi mümkün değildir diyenler, dün kadar Esad’la birlikte tatil mekânlarında aynı karelerde gülümseyen Başbakan tarafından, “Esad yanlısı”, Suriye’deki “katliama” seyirci kalanlar olarak suçlanmaktadır. Ülkemizde Kürt sorununu “terörle mücadele” düzleminde silahlı çözmeye çalışan, Kürt siyasetini “terörist” olmakla suçlayan iktidarın, Suriye’deki iktidar muhaliflerini bu kadar kolayca “özgürlük savaşçısı” olarak nitelendirebilmesi de ayrıca düşündürücüdür. En son Suriye sınırlarında düşen/ düşürülen (?) uçağımızla ilgili verilen tutarsız, çelişkili bilgiler ve sürekli değişen “tezler”, acaba bir savaş bahanesi mi yaratılmaya çalışılıyor sorusunu da akla getirmektedir. Bizlere düşen, dün olduğu gibi bugün de “Halklar Kardeştir, Savaşa Hayır” şiarını daha güçlü yükseltmek, inatla ve ısrarla barış için mücadele etmektir.

Tüm bu savaş çığırkanlıkları, kadına şiddet ve emekçilerin hak kıyımları sürerken, ülkedeki toplumsal muhalefete yönelik baskılar da artmaktadır. Ergenekon tutuklamaları, Balyoz davası, Devrimci Karargâh, muhalif belediyelere düzenlenen operasyonlar ve KCK operasyonları, iktidarca toplumsal muhalefeti tasfiye araçları olarak kullanılmaya devam edilmektedir. Dünden bugüne sınıf hareketinin baş eğmez temsilcisi, TMMOB’nin yol arkadaşı KESK’e yönelik saldırılar hız kesmeden sürdürülmektedir.

13 Ocak ve 13 Şubat 2012 tarihlerinde düzenlenen operasyonların ardından 25 Haziran sabahı erken saatlerden itibaren yine KESK’e ve KESK’e bağlı sendikaların genel merkezlerine, kimi şubelerine ve kamu emekçilerinin evlerine baskınlar düzenlenmiş, KESK’i yeniden hedef alan bu operasyon kapsamında KESK Genel Başkanı Lami Özgen’in de bulunduğu onlarca sendikacı gözaltına alınmıştır. Gözaltına alınanlardan 29 kişi tutuklanmış ve bugüne kadar yapılan operasyonlarla tutuklu KESK’li sayısı 76’ya çıkmıştır. Sendika kurmak, emeğin hakkını aramak, demokratik gösteri düzenlemek, grev

örgütlemek sendikacıların doğal göreviyken, bunlar suç kapsamında nitelendirilmekte, çıkarıldıkları mahkemelerde delil olarak sunulmaktadır.

KESK’e yapılan saldırılar aslında bütün emek ve demokrasi güçlerine yapılan ve yapılması olası saldırıların bir parçasıdır. TMMOB de doğaldır ki, kamusal faydayı esas alan konumlanışı ve ulemanın değil, bilimin ve aklın rehberliğini savunusu nedeniyle, iktidarın hedef tahtasındadır.

Devlet Denetleme Kurulu raporuyla başlayan, TMMOB ve bağlı odaların yetkilerinin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na devredilmesi niyetiyle, TBMM pas geçirilerek çıkarılan KHK’larla sürdürülen saldırılar, artık bakanlık eliyle hazırlanan yönetmeliklerle doruk noktasına ulaşmıştır. 3 Nisan 2012 tarihinde yayınlanan “Bürokrasinin Azaltılması ve İşlemlerin Basitleştirilmesine Yönelik Başbakanlık, Bakanlıklar, Bazı Bağlı ve İlgili Kuruluşlar ve Üniversitelere Ait 84 Adet Yönetmelik” ile TMMOB işlevsizleştirilmeye, kamu adına mesleki denetim yetkisi elinden alınmaya çalışılmaktadır. İşin medya ayağı unutulmamakta, iktidar güdümlü gazeteler asılsız iddialarla TMMOB ve bağlı odalarına saldırmaktadır. Amaçlanan; TMMOB’yi kamuoyu önünde itibarsızlaştırma, üyeleriyle olan bağını koparma, ekonomik olarak çökertme ve en önemlisi kamusal alanın tasfiyesi ve doğanın, yaşamın talanının önündeki en büyük engelin ortadan kaldırılmasıdır.

Bu faşizan saldırılara cevabı TMMOB örgütlülüğü, özelde odaları, kurulları ve üyeleriyle örgütsel bütünlük içerisinde bütünlüklü bir karşı duruş sergileyerek, daha genelde ise tüm emek ve demokrasi güçleriyle ortak bir cephe oluşturarak vermek durumundadır.

TMMOB, kendisine yönelik saldırılara karşı, hukuki süreci yadsımadan, ancak devletleşmiş bir iktidarın emrindeki hukuka da bel bağlamadan, öz örgütlülüğünü harekete geçirmeli, yaşamın her alanında, işyerlerinde, iş bölgelerinde, yaptığı etkinliklerde, eylemliliklerde, salonlarda ve meydanlarda üyesiyle buluşmalı, üyesini mücadelenin öznesi haline getirmelidir.

TMMOB’nin temel dayanağı üyesidir ve TMMOB’yi ayakta tutacak olan üyesinin dayanışmasıdır. Bu noktada aida ve aidiyet ilişkisini bir kez daha vurgulamak gerekmektedir. Örgütümüzün üretebilmesi, kamu çıkarını esas alan, meslek onurunu, meslektaşların haklarını koruyan, emekten ve halktan yana mücadelesini sürdürebilmesi için ekonomik

olarak ayakta durabilmesi şarttır. EMO'nun temel geliri olan üye aidatlarının toplanması, bu dönemde ayrı bir önem arz etmektedir. Üyelerimizin bu konuda göstereceği hassasiyete inancımız tamdır.

TMMOB, bu karanlık ortamda genel kurula gitmiş ve genel kurul delegeleri, TMMOB'yi yok etmeye, ülkenin bilimden, emekten ve insandan yana akılcı ve vicdanlı yanını susturmaya yönelik faşizan saldırılara karşı, mücadelenin ve örgütlülüğün büyütülmesi gerekliliği konusunda ortak iradesini beyan etmiştir.

Bu bağlamda, TMMOB 42. Olağan Genel Kurulu'nda alınan 24. Oda Bilgisayar Mühendisleri Odası(BMO)'nın kuruluş kararı önemlidir. TMMOB, mücadelesine bir pankart daha eklemiş, örgütlülüğünü genişletmek adına önemli bir adım atmıştır. EMO ve TMMOB Genel Kurulları'nda alınan kararların ardından Bilgisayar Mühendisleri'nce atılan "Yaşasın TMMOB Örgütlülüğü" sloganları ve asılan "Bölünmüyoruz Güçleniyoruz" pankartı bunun müjdecisidir.

EMO içerisinde serpilip gelişen ve bizatihi EMO ve TMMOB örgütlülüğünün iradesiyle şekillenen BMO, EMO'dan ve TMMOB'den aldığı toplumcu geleneği bilişim meslek alanına taşımak noktasında karardır. EMO'da başlayan Bilgisayar Mühendisleri'nin örgütlenme süreci, BMO'da hızlanacak ve TMMOB'ye Bilgisayar Mühendisleri'nin örgütlü gücü eklenenecektir.

Baştan beri bu inançla hareket eden EMO Ankara Şubesi, BM Meslek Dalı Komisyonu'ndan başlayarak Bilgisayar Mühendisleri'nin örgütlülüğü ve mücadelesi için tüm imkânlarını seferber etmiş, odaya sürecinde en büyük destekçileri olmuştur.

Bundan sonra da Bilgisayar Mühendisleri Odası'nın, kamu yararını gözetilen bilişim politikalarının üretilmesi için vereceği, emekten ve halktan yana mücadelesinde yanında olmayı sürdürecektir.

Ülkemizin ve TMMOB'nin bu yoğun gündemi içerisinde, şube olarak faaliyetlerimize ve etkinliklerimize hız kesmeden devam ediyoruz. Bir yandan ülke politikasına müdahil olmaya çalışırken, diğer yandan üyelerimizin mesleki gelişimini arttıracak etkinlikler yapmayı sürdürüyoruz.

Bu kapsamda; 4+4+4 yasası, Fatih projesi, mühendislik eğitimi başlıklarını ve genel olarak eğitim sisteminde yaşanan tahribatı tartışmak üzere 10 Nisan 2007 tarihinde aramızdan ayrılan şubemiz

eski yöneticilerinden Halil Eker'in anısına "Türkiye'de Eğitim Sistemi ve Eğitimde Dönüşüm" konulu paneli düzenledik.

TMMOB'ye saldırıların yoğunlaştığı bu dönemde, örgütsel sorumluluğumuzun gereği olarak Birliğimizin dününü, bugününü ve yarınını tartışırmanın önemli olduğunu düşündük ve 27 Mayıs 2007 yılında aramızdan ayrılan Şubemiz Yönetim Kurulu eski üyelerinden Ataman Kınış anısına "TMMOB İle Yarını Kurmak 'Geçmişten Geleceğe Mühendislerin Mücadelesi'" söyleşisi gerçekleştirdik. TMMOB Yönetim Kurulu Eski Başkanları Yavuz Önen, Teoman Alptürk, Kaya Güvenç ve TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı TMMOB'nin mücadele pratiklerini ve geleceğe dair önermelerini aktardılar.

Yine mayıs ayı içerisinde, gelişen bilişim teknolojileri ve emek süreçleri arasındaki ilişkiyi tartışmak için şubemizin de düzenleme kurulunda yer aldığı Uluslararası İşçi Konferansı kapsamında Türkiye'ye gelen işçi sınıfı hareketi aktivisti Steve Zeltzer'le "Bilişim Teknolojileri Kapital ve Emegün Dönüşümü" başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdik.

Benzer bir konuda, bir örgütlenme aracı olarak bilişim teknolojilerini konuşmak ve tartışmak üzere 23 Haziran 2012 Cumartesi günü "Demokratik Kitle Örgütleri İçin Bilişim" konulu seminer düzenledik.

ODTÜ Bilgisayar Mühendisliği Bölümü işbirliği ile şubemizin örgütlü olduğu illerde bulunan üniversitelerin Elektrik-Elektronik, Bilgisayar, Biyomedikal Mühendisliği bölümü öğrencilerinin bitirme projelerinin yer aldığı "Bitirme Projeleri Sergisi 2012 (BPS 2012)" etkinliğini ve ODTÜ Elektrik- Elektronik Mühendisliği Bölümü işbirliği ile "İlk Bildiriler Konferansı"ni eşgüdümlü olarak 29 Haziran-01 Temmuz 2012 tarihleri arasında Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde gerçekleştirdik. 129 projenin katıldığı bu etkinlikte, arkadaşlarımız, ürettiklerini sergilerken, mühendislik mesleğinin toplumsal yanını görme şansını da elde etmiş oldular.

Ve şubemizin ayrı bir önem verdiği, "Mühendislik Geliştirme Eğitimleri"ne katılan ve katkı sunan üyelerimize katılım ve katkı belgeleri, düzenlenen belge töreniyle teslim edildi.

Önümüzdeki etkinlik takvimi de oldukça yoğun; yakın bir tarihte 28 Temmuz 2012 tarihinde, yitirdiğimiz

değerlerimiz, EMO Ankara Şubesi 11. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi Cihan Kayıket ve Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) 17. Dönem Yönetim Kurulu Üyesi, 18. Dönem Yönetim Kurulu Sekreter Üyesi, 24. Dönem Denetleme Kurulu Üyesi ve EMO Ankara Şubesi'nin ilk Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Nomaler anısına "Ortadoğu, Enerji ve Savaş Politikaları" konulu paneli gerçekleştireceğiz. Paneli konuşmacı olarak Faik Bulut (Ortadoğu Uzmanı-Yazar), Necdet Pamir (Enerji Uzmanı-Öğretim Üyesi) ve Ali Yiğit (EMO Ankara Şubesi) katılacak.

Odamız tarafından yürütmesi şubemize verilen "Hizmet Üretimi Sempozyumu" ve "Örgütlenme Çalıştayı" iki büyük etkinlik olarak önümüzde duruyor.

Özellikle mesleki denetim uygulama esaslarına dair yönetmelik değişiklikleri, "Hizmet Üretimi" tartışmalarını yeniden gündeme getirmiş görünüyor.

Asli görevi üretim değil, denetim olan odaların bu konuda net bir yaklaşım oluşturması anlamında, bu sempozyumun önemli olduğunu düşünüyoruz. Ayrıca EMO örgütlülüğünün konuşulacağı ve EMO örgütlülüğünün geliştirilmesi yolunda yöntem tartışmalarının yapılacağı Örgütlenme Çalıştayı'nın da içerisinde geçtiğimiz dönemde oldukça anlamlı olduğuna inanıyoruz.

Tüm bu çalışmalara ek olarak, bültenimizi yenileme uğraşımızı da sürdürüyoruz. Bundan böyle şube bülteninde, ücretli çalışan ve işsiz üyelerimize yönelik hukuk danışmanımızın desteğiyle hazırlanan, çalışma koşullarına ve çalışanların yasal haklarına dair sürekli bir köşeye de yer vereceğiz. Sizlerin görüş ve önerilerinizle daha da zenginleşeceğini düşünüyoruz.

Ve bu bültenimizdeki son söz olarak;

Bilgisayar Mühendisleri'nin EMO'daki üyelikleri, oda kuruluş kararı nedeniyle, resmi olarak üye listelerinin BMO'ya aktarımı sonrası sona eriyor. Bu nedenle, EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi sıfatıyla ve kendi değişimle bu örgütün bir işçisi olarak sizlere son seslenişim.

Evet, Bilgisayar Mühendisleri'nin EMO'yla resmi ilişkisi bu ay sonunda bitecektir. Ancak; EMO örgütlülüğü içerisinde yetişmiş, kendisini EMO bütünselliği içerisinde tarifleyen ve EMO'dan edindiği toplumsal mühendislik anlayışını yaşamın her alanına taşımak gayretinde olan Bilgisayar Mühendisleri'nin yüreklerindeki EMO bağı asla kopmayacaktır.

Bilgisayar Mühendisleri, EMO örgütlülüğü içerisinde var olmaktan, EMO örgütlülüğünün parçası olmaktan, EMO pankartı arkasında sizlerle birlikte yürümekten

hep onur duyular ve hep onur duyacaklar. EMO'dan aldığımız mücadele birikiminin ve toplumcu geleneğin, BMO'da yeşertilmesinin en temel kavgamız olduğundan şüpheleniz olmasın.

Bu ayrılış Bilgisayar Mühendisleri'nin vedası değil, mücadeleye yeniden, daha

güçlü bir "MERHABA"sıdır.

Ve Bilgisayar Mühendisleri'nin EMO'ya sözü:

"Yaşasın EMO'nun ve BMO'nun 'Birlik'te Mücadelesi"

"Yaşasın TMMOB Örgütlülüğü" olacaktır...

Sevgi ve dostlukla,